

Viðmerkingar:

Hava biðið ov lítið fyri bispi

Í 1989 kallaði Fuglafjarðar prestagjald eftir nýggjum presti. Tað varð biðið nógv eftir at fáa bíbliutrúgván prest - og tað fingur tey, men tey ásanna, at tey hava biðið og lítið fyri bispi og embætti hansara

Av tí at bert helmingurin av mótmælisskrivnum frá kirkjufólki í Fuglafjarði, Gotu og Elduvík kom við í blaðið í gjár, endurprenta vit mótmælisskrivið í fullari longd í dag:

Peter O. K. Olofson varð kallaður, og vigdur av Eivind Vilhelm bispi í Fuglafjarðarkirkju 18. juni 1989. Við hesa gudstænastu varð biðið m.a. soleiðis:

»Almættige, evige Gud, vor Herres Jesu Kristi Fader! Vi beder dig, at du vil give os trofaste, fromme forkyndere og lærere af dit ord, og ved din Helligånd bevare dem, som du giver os, i den fromme forkyndere og lærere af dit ord, og ved din Helligånd bevare dem, som du giver os, i den rette og sunde lære, dygtiggøre dem til frimodigt at forkynde Jesu Kristi Evangelium og gendrive af falsk lære, og til i et helligt og ulasteligt levned at ære deres tjeneste, for at din menighed hos os må bevares og opbygges på den eneste sande grundvold, Jesus Kristus, din enbørne Son, som med dig lever og regerer i Helligåndens enhed, een sand Gud fra evighed og til evighed!«

evighed!«

Vit eru takksom fyri at hava fingið ein prest, sum heldur seg til ta evangelisk-luthersku læruna, sum er tann læran, kirkjan stendur fyri.

Fuglafjarðar prestagjald hevur í dag ein prest, sum visir sera stóra ábyrgd fyri sínum prestagjaldi. Hann talar Guðs orð klárt og reint, og kennir tað sum sitt kall at vegleiða kirkjuliðið.

Tað skapar álit og tryggleika fyri okkum, sum hoyra til Fuglafjarðar prestagjald, at hava ein prest, sum í síni samvitsku er bundin til tað prestalyfti, hann hevur givið, og at hava álit á, at tað ið hann boðar, er í samsvar við Guðs orð.

Ti er tað óskiljandi, at tygum, Føroya biskupur, hava tikið Peter O. K. Olofson prest av raði í fyra for-um, har hann, út frá síni samvitsku, og prestalyfti kendi seg noyddan til at nokta:

1. Tá ið ein kvinnuligur prestur fekk loyvi frá bispi at halda ta regluliga gudstænastuna í Fuglafjarðar kirkju í 1991.

2. At dómprósturin fekk loyvi frá bispi at halda ta regluliga gudstænastuna í Elduvíkar kirkju í 1995.

3. At biskupurin gav loyvi til, at tað skuldi verða lisið út lestrarbókini »Livið spratt av kærleiksrot« 1996 í Elduvíkar kirkju.

4. At ein kvinnuligur prestur fekk loyvi at prædika við tað regluliga gudstænastuna í Fuglafjarðar kirkju í 1998.

Slíkt kann virka til at klovnungur kemur í kirkjuliðið.

Tygum Hans J. Joensen biskupur, eru av tí »Evangelisk-Luthersku kirkjuni« valdur at vera hirði hjá seyðunum.

Í samband við bispa-vígslu tygara vórðu Guðs orð lisið upp, sum tygum lovaðu at halda, í starvinum, sum tygum vórðu settur til.

Harvið hvílir ein ómetalliga stór ábyrgd á tygum.

Vit rokna við, at tygum læra og ganga fram eftir Guðs orði og halda fast um tænastuna, sum varð litið tygum til í Evangelisk Luthersku kirkju okkara, av Guði og monnum.

Sum hirði yvir kirkjuliðunum er tygum álaga at rettleiða og áminna prestarnar um at tala Guðs orð klárt, í samsvar við skriftina.

Við sorg mugu vit ásanna, at hetta hava tygum ikki gjørt.

Til dómis geva tygum lestrarbókini »Livið spratt av kærleiksrot« tygara besta viðmæli. Og tygum geva loyvi til, at hon verður lisið í kirkjum okkara, hóast at mangt í henni als ikki er í samsvar við Guðs orð, men beint fram niðurbrotandi.

Hetta er sera álvarsamt, tí tað mear stóðið undan tí kirstnu trúnni og lærni, sum tygum eru settur til at vakja yvir og verja.

Í lestrinum hjá Marjun Bæk til »Boðanardag Mariu« skrivur hon Guðs-spottandi um føðing Jesu Krists, beint imóti tí, sum skrivað stendur. Hetta, sum er grundstøðið undir kristnu trúgv og leri okkara.

Tað er ófatiligt, at ein slíkur prestur skal fáa loyvi at virka í kirkju okkara utan nakra átal, so at hon ótarnað heldur áfram við síni ranglæru og harvið leiðir menniskju út í myrkið og æviga glatan.

Tey seinastu nærum tiggju árin, hava vit í Fuglafjarðar prestagjaldi, havt ein bíbliutrúgván prest, Peter O. K. Olofson, sum vit takka Guði fyri.

Hetta átti at gleitt tygum sum hirði.

Tvorturímóti, hevur tað vist seg, at tygum hava mótm-

arbeitt honum í virki hansara út frá Guðs orði.

Peter O. K. Olofson er valdur at vera okkara prestur og vilja vit, at tygum virða tað, at prestur okkara hevur ábyrgd av, hvør ið skal prædika við kirkjuliðsins regluliga gudstænastur og hvørjar lestrarbøkur verða lisiðar í okkara prestagjaldi, sjálvsagt í samsvar við Guðs orð.

Vit siggja fram til, at tygum váta hetta yvir fyri okkara presti skjótast gjørligt, soleiðis at Peter O. K. Olofson prestur kann halda áfram í tænastuni, sum hann er kallaður til.

Í Dimmaleitning 15.12-98 skriva tygum Føroya biskupur Hans J. Joensen undir »viðmerkingar« svar til Peter O. K. Olofson prest, vit citera: »men kann hann ikki annað, er bara eitt at gera, og tað er at fylgja sínum egnu ráðum og melda seg inn í eina kirkju, har reglurnar samsvara hansara sannføring« citat endað.

Spurningur okkara til tygum er so, skal so kirkjufólkið, sum hevur somu sannføring út frá Guðs orði sum Peter O. K. Olofson prestur, gera tað sama?

Vit mugu ásanna, at vit hava biðið ov lítið fyri tyg-

um og tí embætti, sum tygum er lítið til.

Má Guð signa tygum, at gera tað sum rætt er, í samsvar við skriftina, t.v.s. alla Bibliuna sum er Guðs orð.

Um einhvør talar, tá tali hann sum Guðs orð; um einhvør hevur eina tænastu, tá tæni hann eftir teirri megi, sum Guð gevur, til tess at Guð má verða æradur í øllum lutum fyrri Jesus Krist; hansara er dyrdin og mátturin um aldur og allar ævir. Amen.

1. Pet. 4.11

Gota, tann 13.1.1999
Missionsringurin og sjómanskvinnuarbeidið S.K.A. í Gotu

Vestmanna vendir ikki vangan til á triðja sinni

Uppskotið hjá landsstýrinum um sanering av kommunuskuld er til viðgerðar í figgarnevndini. Tað miðar eftir at avskriva 65 mió. kr. í skuld hjá 5 teim ringast stóðdu kommununum, so at ongin kommuna í landinum hereftir skal hava eina skyldabyrðu, ið er størri enn 3 álíkingar (við einum kommunuskatti uppá 23%). Við hesum skuldi tað verið gjørligt hjá øllum kommunum at røk sínar skyldur og uppgávar.

Tær 65 mió. kr. skulu takast úr Kommunala Veðhaldsgrunninum, sum varð stovnaður í samband við felagsavtaluna frá 1995 um endurfígging av allari kommunuskuldini. Allar kommunur hava gildið 1% av kommunuskattinum í hendan grunnin, sum í dag er upp á 140 mió. kr.

Einn treyt fyri endurfíggingaravtaluni frá 1995 er tó, at grunnurin má ikki fara niður um 100 mió. kr. Tí biður landsstýrið lógtingið um eina eykajáttan uppá 25 mió. kr. at seta í Veðhaldsgrunnin, so at hann kann koma uppá 165 mió. kr. So

verður møgult at taka tær 65 mió. kr. úr grunninum utan at hann fer niður um tær 100 mió. kr.

Hetta er í sjálvum sær ein solidarisk og skilagóð loysn. Men tað er kortini ein stórir meinbogi við henni fyri nakrar fáar kommunur, og har serliga fyri Vestmanna kommunu: verður ætlanin hjá landsstýrinum framd utan serligt fyrilit fyri Vestmanna kommunu, fer tað at merkja at Vestmanna kommunu fyri triðju ferð fær ein figgarligan lusing undir vangan afturfyr at bera byrðar fyri aðrar kommunur og fyri landið, umframt at knossa undir sínum egnu tungu byrðum.

Tað er nevnliga veruleikin, at heilt aftur frá 1989 og fram til í dag hava Vestmanna kommunu og harvið borgararnir í bygdini á fyrimyndarligan hátt tikið nokur figgarliglig ódnartøk, sjálvi stríðst og strevast fyri fótta sær figgarliga og koma uppundan aftur. Og tað er eydnast hóast kommunan og borgararnir umframt at knossa undir sínum egnu byrðum harumframt eisini

hava knossað undir eyka byrðum vegna aðrar kommunur í landinum og vegna landið sjálvt. Tað er eydnast at koma uppundan, men enn noyðast vestmenningar at liva við tí hægsta skattapro-sentinum.

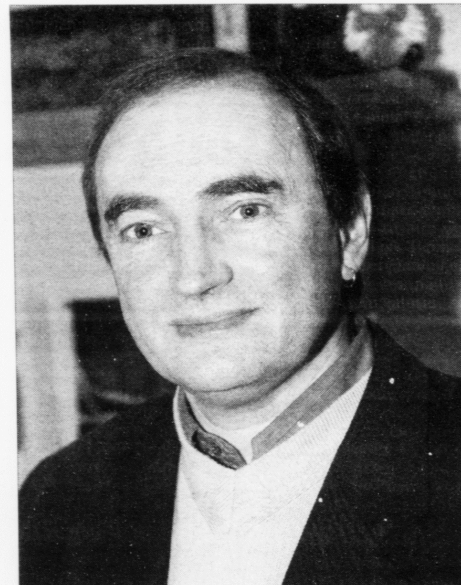
Tað endurfíggingaravtalan varð gjørd í 1995, var tað til fyrimuns fyri nógv tær flestu kommunurnar sjálvandi, men fyri nakrar fáar hendi tað óvugta, teirra skuld kom at veksa. Allar ringast var henda avtalan fyri Vestmann kommunu: lánini dýrkaðu so nógv at skuldin ókstist við 8,3 mió. kr., úr 68,2 upp í 76,5 mió. kr. Vestmanna kommunu var noyðd at ganga við uppá hetta, tí tað var ein kollektiv avtala: allar kommunur skuldu við. Hetta var fyrsti lusingurin afturfyr figgarliga ábyrgd og solidaritet.

Ikki nóg mikið við hetta. Oman á sínar egnu byrðar hevur kommunan borið eykabyrðuna av ferjulegum inni á Fjörð, svarandi til 2,5 prosentig av kommunuskattinum. Øll vita um, hvussu kommunan í øll 90'ini hevur stríðst sum úlvur

á skóg fyri at koma undan tí fullkomiliga hópisleysi, sum er í tí, at borgararnir í Vestmanna skulu knossa undir útreiðslum av hesi sjálvsögdu landsuppávú. Landsstýrið, tey undanfarna eins og hetta, hava borið seg undan við alskyns undanfórslum. Hetta er annar lusingurin frá landsins myndugleikum.

Tann triði lusingurin er á veg, men Vestmanna kommunu fer ikki aftur nú á triðja sinni bert at venda vangan til. Ætlanin í landsstýrisuppskottinum er sum nevnt at taka 65 mió. kr. úr Kommunala Veðhaldsgrunninum. Um hetta hevur Vestmanna kommunu skrivað til landsstýrið, »at figgarliga støðan hjá Vestmanna kommunu enn er so mikið viðbrekin, at Bygdarráðið undir ongun umstøðum kann góðtaka ætlan landsstýrisins, um at brúka part av upphæddini, sum íbúgv-ararnir í Vestmanna kommunu hava gildið inn í veðhaldsgrunnin, utan so at hettar kemur íbúgvunum í Vestmanna til góðar!«

Ikki kann sigast annað

Hans Pauli Strøm, lógtingsmaður í Vestmanna

enn at Vestmanna kommunu sanniliga hevur sýnt ábyrgd og solidaritet. Men higartil onki fingið afturfyr enn oktar byrðar. Tí tekur Javnaðarflokkurin fullt undir við krávinum um at serligt fyrilit verður tikið fyri Vestmanna kommunu í sambandi við skuldarsaneringar-ætlanina hjá landsstýrinum.

Møguleikarnir eru fleiri, m.a. tann mest einfalda loysnin at landsstýrið umsiðir tekur fullu figgarligu ábyrgdina av teirri sjálvsögdu landsuppávúni, sum ferjulegan inni á Fjörð er.

Hans Pauli Strøm,
lógtingsmaður